

[Handelsministeren.]

Det sidste punkt, jeg skal beskæftige mig med, er spørgsmålet om denne lovgivnings gennemførelse. Allererst bør jeg sige, at jeg er helt enig i, at disse lovforslag skal have den fornødne tid til en overordentlig grundig udvalgsbehandling. Jeg vil da også sige, at det er mit indtryk, at det erhvervsudvalg, der formentlig skal behandle disse lovforslag, jo netop har gjort sig overordentlig megen umage for at „time“ sin arbejdsindsats således, at man har og får en grundig tid.

Men når alle ordførere markerer, at denne lovgivning er blevet fulgt med dyb interesse af alle her i salen og udenfor i de sidste 15 år, så må jeg have lov at sige, at vi møder, de fleste af os, med overordentlig god forkundskab til, hvad der skal ske omkring denne lovgivning. Der er nok ikke så forfærdelig mange problemer, der vil være denne sal ubekendte, og derfor får vi nok — og forhåbentlig — en flyvende start.

Jeg har bemærket mig, at den eneste, der i dag var skeptisk over for denne lovgivnings gennemførelse i denne samling eller i hvert fald i løbet af en korttidsperiode, var hr. Nordqvist, og det var hovedsagelig, fordi hr. Nordqvist ønskede at kombinere andre spørgsmål ind i lovgivningen, spørgsmålet, om vi skulle have en kombineret selskabs- og skattelov, spørgsmålet, om vi burde interessere os for andre selskabsformer, spørgsmålet om de kommende EF-direktiver set i forbindelse med adskillelsen af bestyrelser og direktion m. v.

Det er min bestemte opfattelse — og jeg er blevet bestyrket overordentlig meget af de bemærkninger, alle andre ordførere har gjort — at vi nu i 15 år med mere eller mindre kraftige undskyldninger har forhindret, at et dynamisk erhvervsliv har fået en dertil svarende erhvervslovgivning. Det mener jeg ikke vi har lov til fortsat. Jeg mener ikke, vi kan tillade os nu at finde nye undskyldninger, som ikke er aktuelle; vi står ikke over for en lynhurtig gennemgang af de EF-direktiver, der ikke allerede er gennemført, snarere tværtimod. Jeg mener ikke, vi på denne baggrund kan og bør forhindre, at vi får en gennemførelse af en lovgivning, der yder erhvervslivets udvikling respekt ved at følge denne udvikling op.

Derfor skal jeg tilsige også min medvirken

til et meget åbent og meget forhandlingsvenligt arbejde omkring den nye lovgivning; der er områder i den, jeg mener er så afgørende, at det ville volde mig overordentlig ondt at give afkald på dem; der er andre, jeg mener man langt lettere kan finde nye løsninger på. Men det er noget meget afgørende for mig, at man, som jeg også har fået indtryk af fra de fleste af ordførerne, går til dette arbejde med en indstilling om, at vi gerne skulle gøre dette arbejde færdig på fornøftig måde i de tre måneder, der endnu rester af denne folketingssamling.

Per Federspiel: Må jeg lige rette en misforståelse, som handelsministeren gjorde sig skyldig i. Han mente, at spørgsmålet om medarbejderrepræsentanter efter min opfattelse ville tvinge erhvervslivet til andre former end aktieselskabsformen. Det var ikke det, jeg sagde; jeg sagde, at hvis forslaget om økonomisk demokrati i sin helhed blev gennemført, ville erhvervslivet se sig nødsaget til at finde andre former.

Må jeg lige gøre en bemærkning navnlig til hr. Poul Dam og også til nogle af de bemærkninger, ministeren kom med, om den ligestilling, der er tiltænkt medarbejderrepræsentanterne og almindelige bestyrelsesmedlemmer, om jeg må kalde dem sådan, eller generalforsamlingsvalgte bestyrelsesmedlemmer. Der er antagelig en lille tankeforsk i lovforslaget, idet det ganske rigtigt fastslås, at medarbejderrepræsentanterne er bestyrelsesmedlemmer med rettigheder og forpligtelser som alle andre, men i de sidste paragraffer, jeg tror, det er §§ 177 og 178, er der jo bestemmelser om, hvordan de vælges, og de vælges ved hemmelig og skriftlig afstemning, og derefter er der en bestemmelse om, at de, der har valgt eller udpeget bestyrelsesmedlemmerne, kan afsætte dem.

Nu vil jeg spørge: hvordan kan man finde dem, der ved hemmelig og skriftlig afstemning har valgt medarbejderrepræsentanterne, så de kan afsætte dem? Det er en af de risici, der er, og jeg ville foretrække, hvis dette forslag går igennem, at man siger værsgo, medarbejderrepræsentanterne er, medmindre de forlader virksomheden, valgt for 2 år og kan ikke afsættes i de 2 år. Det ville give en betryggelse, og det ville give betydelig bedre samarbejdsforhold end dette, at de kommer ned på arbejdspladsen og